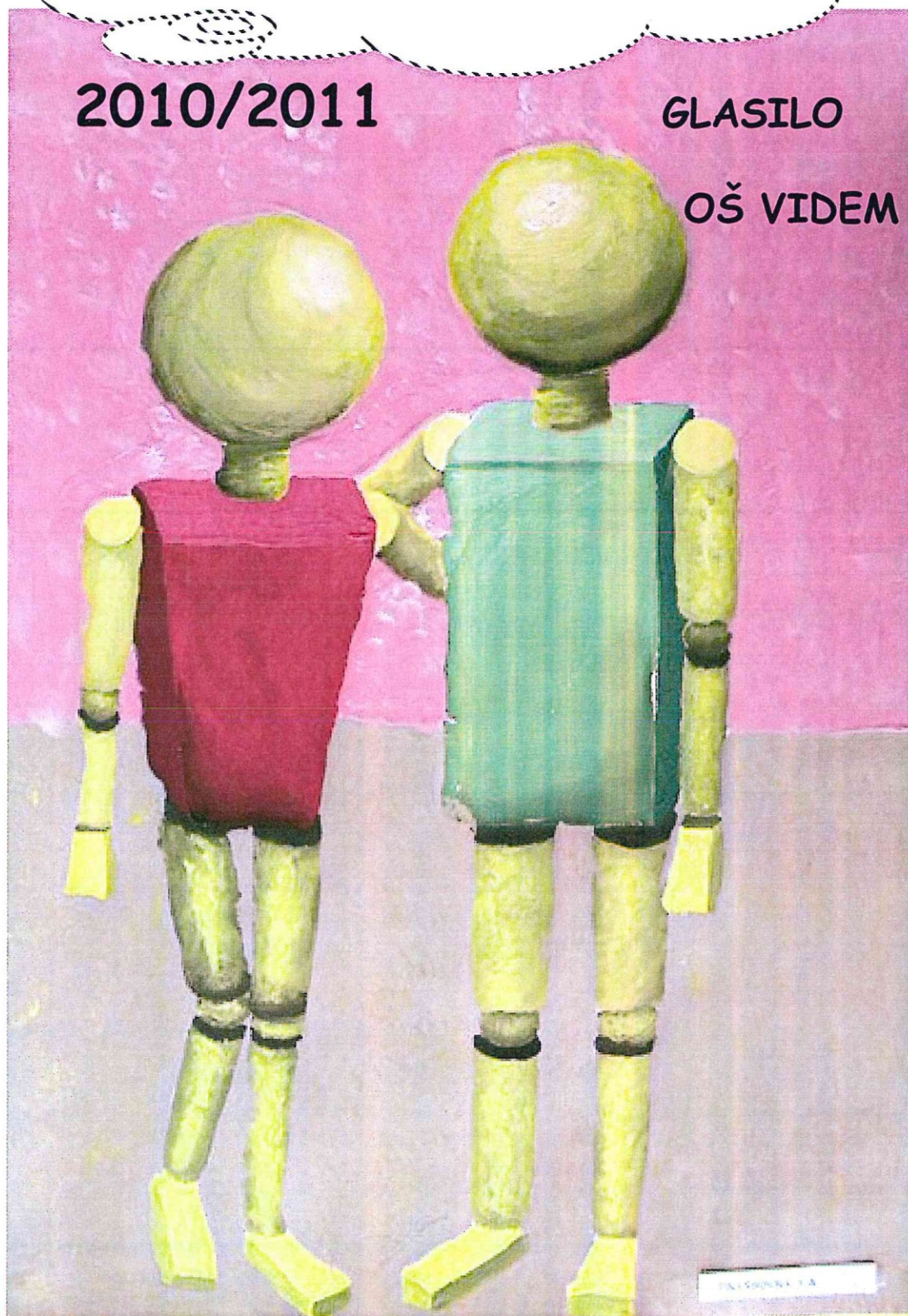

OCVIRKI

2010/2011

GLASILO

OŠ VIDEM

PIŠKI SLOVENSKI J. A.

OCVIRKI - glasilo OŠ Videm

Šolsko leto 2010/2011

Naslovnica: Tina Širovnik, 9. razred

Prispevke izbrali učitelji OŠ Videm:

Olga Zelenik

Anica Topolovec

Biserka Selak

Petra Hadler

Darja Ostroško

Mirjana Žlahtič

Stanka Vogrinec

Marko Kunčnik

Sabina Mlinarič

Sabina Hren

Vesna Voglar

Tanja Potočnik

Fotografije so last OŠ Videm.

Lektoriranje:

Tanja Potočnik, Sabina Mlinarič, Sabina Hren, Ana Koritnik, Mateja Krajnc

Oblikovanje:

Mateja Krajnc

Videm pri Ptuj, junij 2011

Šolsko leto se bliža h koncu. Veliko smo doživeli in veliko spoznali. Nabrali smo si novih izkušenj. Bili smo včasih bolj, včasih malo manj uspešni. Toda vsi smo se trudili po najboljših močeh. V uvodniku našega glasila bi želela pohvaliti prav vsakega učenca naše šole za njegov prispevek k življenju in delu na šoli ter k prepoznavnosti naše šole. Seveda vseh teh uspehov ne bi bilo, če učencev ne bi pri tem spodbujali in vodili učitelji, mentorji. Pohvala in zahvala tudi njim.

Veliko projektov smo letos uspešno izpeljali in tudi veliko drugih dejavnosti, o čemer boste prebrali v glasilu. Športniki so prinašali s tekmovanj številna priznanja, glasbeniki so popestrili veliko prireditev, različne skupine so sodelovale na prireditvah v šoli, v občini in tudi zunaj nje. Posamezniki so tekmovali v znanju in nekateri so bili zelo uspešni. Osvojili so 124 bronastih priznanj, 22 srebrnih in 3 zlata priznanja, ki so priznanja za zelo uspešno sodelovanje na regijskih in državnih tekmovanjih. Zlati bralci, kar 18 jih je bilo, so vseh 9 let osvajali bralno značko, to pomeni, da so ves čas ohranjali bralno kulturo, in upam, da bo tako tudi naprej. Posebej pa velja pohvaliti učence, ki so imeli ves čas osnovnošolskega izobraževanja najboljši učni uspeh.

Kot vidite, smo bili zelo pridni, zato si zaslužimo počitnice.

Vsem želim lepe in sproščene, predvsem pa dolge počitnice.

Ravnateljica Helena Šegula

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

1. šolski
dan

Sprejem
prvošolcev v
šolsko
skupnost

Jesenski
kros

Šola
naravoslovja
Peca
7. razred

Kulturni
praznik

Naravoslovni
tabor -
Dolenja vas
pri Čatežu
3. in 4. razred

Šola v
naravi,
Kranjska
Gora
6. razred

Pust

Športno
druženje
delavcev ob
dnevu šole

Šola
naravoslovja -
Kozjak
8. razred

Ločeno
zbiranje
odpadkov

Varnostna
olimpijada

Pravljlična jutra
v šolski
knjižnici v
meseču knjig

Tehniški dan –
šolski
spominek

Športno
druženje treh
generacij

Zaključek projekta Comenius

Gostoljubne
članice Društva
podeželskih žena
in deklet Lancova
vas

Zaključek
projekta
Comenius

TEKMOVANJA

Vsako leto učenci naše šole ob rednem delu v šoli svoje znanje in spretnosti pokažejo tudi na raznih tekmovanjih. Tudi v tem šolskem letu je bilo tako, saj so se udeležili številnih tekmovanj. Začela so se že v septembru.

Šolskega tekmovanja iz znanja **logike** so se udeležili učenci od 6. do 9. razreda, in sicer je tekmovalo 31 učencev. V 6. in 9. razredu je šest učencev osvojilo bronasto priznanje, v 7. in 8. pa trije učenci. Na državnem tekmovanju v Majšperku je **Monika Škvorc** osvojila zlato priznanje, **Katja Pivec** pa srebrno.

Šolskega tekmovanja iz **angleščine** se je udeležilo osem osmošolcev in tri devetošolke. Bronasto priznanje je osvojilo pet osmošolcev, **Tomi Merc** in **Eva Milošič** sta se uvrstila na državno tekmovanje, kjer sta dosegla zlato in srebrno priznanje. Bronasto priznanje sta dosegli tudi dve devetošolki. Na regijskem tekmovanju je ena učenka dosegla bronasto priznanje.

V oktobru je bilo tudi tekmovanje v znanju o **sladkorni bolezni**. Šolskega tekmovanja so se udeležile štiri učenke. Tri so se uvrstile na državno tekmovanje, kjer je **Anja Zajc** dosegla zlato, **Tjaša Slatič** pa srebrno priznanje.

V mesecu marcu je potekalo državno tekmovanje iz **kemije**. Srebrno Preglovo priznanje so osvojili **Alen Plajnšek**, **Monika Škvorc** in **Simon Murko**. Bronasto Preglovo priznanje je doseglo šest učencev.

Množično tekmovanje je tekmovanje iz znanja **matematike**, v katerega so vključeni tudi učenci 1. razreda. V prvi triadi je tekmovalo 28 učencev, v drugi 13 učencev, v tretji pa 4 učenci. Na področno tekmovanje se je uvrstilo 11 učencev; srebrno priznanje so osvojili: **Gaja Šilak**, **Tjaša Slatič**, **Miha Kostanjevec**, **Žan**

Sitar, Katja Pivec, Monika Škvorc in Maja Možina. Katja Pivec in Monika Škvorc sta se uvrstili na državno tekmovanje, kjer sta bili uspešni.

Šolskega tekmovanja o znanju iz **vesele šole** so se udeležili učenci od 4. do 6. razreda. Tekmovalo je 15 učencev, od tega je 13 učencev doseglo bronasto priznanje, 5 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje, kjer so dosegli srebrno priznanje. To so bili **Teja Pečnik, Nejc Šibila, Jerneja Burg, Martin Domajnko in Julija Hvalec.**

V mesecu aprilu je potekalo državno tekmovanje iz znanja **računalništva - multimedijски ekoplakati.** **Urška Bratušek, Jernej Murko in Alen Plajnšek** so dosegli zlato priznanje.

Na področnem tekmovanju **ROBOsled** je učenec **Aleš Rojs** osvojil prvo mesto, **Žan Vidmar** pa tretje mesto. Oba učenca sta se uvrstila na državno tekmovanje.

V tem mesecu je na šoli Sela potekal kviz **NGJ Bistroum.** Tekmovali so trije učenci, in sicer en učenec iz četrtega razreda in dva iz petega. Vsi učenci so osvojili bronasta priznanja.

Učenci četrtega razreda so se udeležili **Otroške varnostne olimpijade**, ki je potekala v Gorišnici. Ena skupina je osvojila 3. mesto in za las zgrešila uvrstitev v nadaljnje tekmovanje.

Letošnjega tekmovanja iz materinščine za **Cankarjevo priznanje** se je udeležilo 25 učencev prve triade, 29 učencev druge triade in 27 učencev tretje triade. Bronasto priznanje je osvojilo 32 učencev naše šole. **Julija Hvalec in Jana Vaupotič** sta dosegli srebrno priznanje.

Rok Forstnerič, Jan Bračič, Domen Širovnik in Blaž Glogovčan so se udeležili 13. medobčinskega tekmovanja **Kaj veš o prometu.** Dokazali so, da je njihovo znanje o cestnoprometnih predpisih zelo dobro.

Na literarnem in likovnem natečaju **Naravne in druge nesreče** redno sodelujemo. Letos smo ustvarjali na temo Kdo in kako nam pomaga ob različnih nesrečah. Dva naša izdelka sta bila nagrajena celo na državnem izboru, in sicer spis **Rebeke Ostroško** iz osmega razreda in likovni izdelek učenke iz tretjega razreda **Tadeje Černenšek**.

Na literarnem natečaju **Evropa v šoli** sta bila na regijski ravni nagrajena spisa **Klare Širovnik** in **Julije Hvalec** iz osmega razreda. V svojih delih sta razmišljali o pomenu prostovoljstva.

Tekmovanja iz **konstruktorstva in tehnologije obdelav** so se udeležili tudi naši učenci. Pri obdelavi gradiv sta tekmovala dva učenca, pri modelarjih, ki so tekmovali v spuščanju raket, so tekmovali trije učenci.

Na medobčinskem prvenstvu v **krosu**, ki se je odvijalo v Vidmu, je **Rok Mohorko** dosegel prvo, **Uroš Krajnc** drugo in **Jerneja Burg** tretje mesto. Starejše deklice so na **odbojškem** državnem tekmovanju dosegle četrto mesto. Mlajše deklice so se udeležile medobčinskega prvenstva, kjer so bile tretje. Učenci so se udeležili tudi medobčinskega prvenstva v **krosu** v Zavrču, kjer je ekipa fantov dosegla prvo mesto, ekipa deklet pa tretje mesto. Starejši dečki so na **nogometnem** državnem tekmovanju dosegli četrto mesto.

Šolskega tekmovanja v znanju fizike za **Stefanovo priznanje** se je udeležilo 30 učencev. Na področnem tekmovanju so **Miha Kostanjevec** in **Simon Murko** iz osmega razreda ter **Alen Plajnšek** in **Jana Vaupotič** iz devetega razreda dosegli srebrno priznanje. 12 učencev je osvojilo bronasto priznanje.

Po zapisnikih povzeli: Sabina Hren in Sabina Mlinarič.

BRALNA ZNAČKA 2010/2011

V letošnjem šolskem letu je bralno značko osvojilo 207 učencev od 1. do 9. razreda. 18 devetošolcev je prejelo naziv zlati bralec, kar pomeni, da so vsa leta šolanja v osnovni šoli pridno brali in dosegli bralne značke. Na zaključni prireditvi so nas obiskali gledališčniki OŠ Juršinci, ki so navdušili z igrico Črno in belo.

Tanja Potočnik

Angleška bralna značka - BRANJE ZA ZNANJE

»Reading is to the mind what exercise is to the body.« (Branje je za duha isto kot telovadba za telo.) Praksa je pokazala, da postaja vloga ekstenzivnega branja pri poučevanju tujega jezika vse bolj pomembna - mladi bralci bolje berejo, pišejo in govorijo angleško! Vsako leto zato na naši šoli sodelujemo v tekmovanju za angleško bralno značko, ki jo organizirata Center Oxford in založba Oxford University Press.

Letos smo se srečali z nekoliko spremenjenim pravilnikom za izvedbo tega tekmovanja. Učenci so poljubno izbrali ali bodo prebrali eno, dve ali tri knjige iz danega seznama. Bolje kot rešijo teste, ki preverjajo poznavanje zgodbe in besedišča, več točk osvojijo. S tem si omogočijo, da prejmejo posebno nagrado - potovanje v London. Učenci so bili zelo motivirani in veliko jih je prebralo vse tri knjige. Letos se je bralnega tekmovanja "Knjižni molj" udeležilo 60 učencev od 5. do 9. razreda, ki so skupaj prebrali 137 knjig, in 14 učencev 4. razreda, ki so pri učiteljici Petri Fošnarič prebrali 21 knjig. 12 učencev je zbralo potrebno število točk in so bili v igri za posebno nagrado.

Ves čas sem svoje učence spodbujala in motivirala, da so čim več brali in verjeli, da lahko komu uspe veliki met. Zgodilo se je skoraj nemogoče - učenki 6. a, Luciji Vaupotič, je uspelo. Za prizadevno sodelovanje na angleški bralni znački je nagrajena s potovanjem v London, kamor jo bom z veseljem spremljala.

»You have to believe in yourself - that's the secret!« C. Chaplin

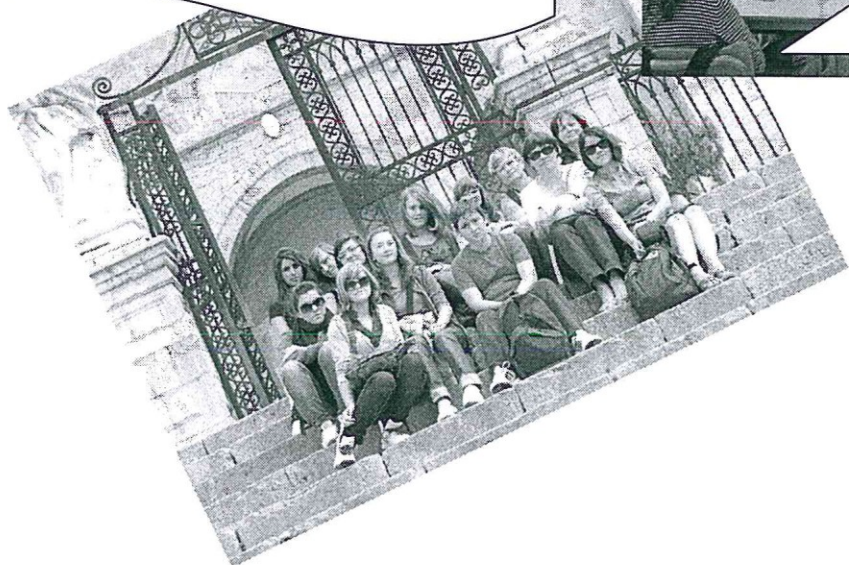
(Verjeti morate vase - to je skrivnost uspeha!)

Mentorica angleške bralne značke, Stanka Veršič

PROJEKT COMENIUS NA OŠ VIDEM SE ZAKLJUČUJE

Dvoletni mednarodni projekt Comenius, **Evropski babilonski stolp - kaj pa strpnost**, se približuje h koncu. V projektu smo sodelovali s šolami iz Seville v Španiji, Tavire na Portugalskem, Poznana na Poljskem, Evrichouja na Cipru ter iz Monopolija in Capo d'Orlanda v Italiji. Tudi drugo leto projekta je bilo zelo pestro. V mesecu septembru smo obiskali partnersko šolo v Siciliji; tja so potovali Eva Milošič in Tjaša Slatič iz 8. a, Janja Jus iz 8. b ter Janez Belšak in Adrijana Šmigoc iz podružnične šole Leskovec. V mesecu marcu pa sta učitelja Robert Murko in Iztok Roškar odpotovala na partnersko šolo v Monopoliju, kjer sta italijanskim učencem in delavcem šole predstavila videmsko šolo in okoliš.

Udeleženci srečanja v Capo d'Orlandu na Siciliji.

Učitelj Iztok Roškar v razredu v Monopoliju.

Medtem ko smo v preteklem šolskem letu spoznavali različne kulturne značilnosti držav naših partnerskih šol in tako širili naša obzorja, smo se v tem letu lotili te raznolikosti na evropskih tleh z drugega zornega kota. Zaradi drugačnosti in razlik žal pogosto prihaja do nestrpnosti med ljudmi in ni potrebno prelistati veliko zgodovinskih knjig, da vidimo, do kakšnih grozodejstev in žalostnih usod lahko pripelje ta nestrpnost. V mesecu oktobru smo na šoli imeli filmski teden, v okviru katerega smo si ogledali filme, ki obravnavajo to tematiko — Deček v črtasti pižami, Outsider in As good as it gets. Sodelovali smo tudi v projektu e-knjiga - Stisni roko v pest, ki smo jo deloma prevedli v angleški jezik in tako pripravili vojni dnevnik. Učenci so spoznavali usodo in trpljenje ljudi v času druge svetovne vojne skozi branje poezije in proze tistega časa, obiskali smo Muzej narodne osvoboditev Maribor ter si ogledali film Veliki diktator. Svoje občutke in razmišljanja so učenci povzeli v obliki videa Jaz, ukraden otrok, pesmic ter

foto zgodbe z naslovom Veliki diktator. V mesecu januarju smo na šoli pripravili in izvedli tekmovanje v poznavanju človekovih in otrokovih pravic. Zaradi starostnih omejitev so lahko na tem tekmovanju sodelovali le devetošolci in devetošolke - zmagovalka tekmovanja Monika Škvorc je za nagrado obiskala Evropski parlament v Strasbourgu v Franciji, kjer se je sestala tudi z učenci in mentorji ostalih partnerskih šol.

Monika Škvorc, učenka 9. a, in mentorica Petra Fošnarič pred Evropskim parlamentom v Strasbourgu.

Vendar pa to šolsko leto ni bilo zaznamovano le s težko tematiko, saj sta otroški in mladinski pevski zbor pripravila in zapela slovenske ljudske pesmice, ki smo jih posneli in vključili v Evropsko pesmarico, ki je tudi eden

izmed končnih izdelkov tega projekta. Najbolj pestro pa je bilo dogajanje na naši šoli med 18. in 22. majem 2011. Zaključno srečanje partnerskih šol v projektu Comenius se je namreč odvijalo na OŠ Videm. Obiskalo nas je 22 učiteljev ter 8 otrok iz Španije, Italije, Cipra, Portugalske, Poljske in Sicilije. V teh dneh je v naših šolskih klopih sedelo več učencev kot po navadi, pridružili so se nam še ciprski učenci: Stella, Maria in Alexandros, učenci iz Sicilije: Ilenia in Adriana, v podružnični šoli Leskovec pa še portugalska učenka Joana ter italijanski učenec Flavio. V svoj dom so jih povabile devetošolke Maja Možina, Anja Zajc ter Lea Hojsak, osmošolke Janja Jus, Eva Milošič in Tjaša Slatič ter sedmošolec Janez Belšak. V četrtek smo gostom razkazali prostore in okolico OŠ Videm, učitelji teh šol pa so dve šolski uri učencem od 6. do 9. razreda predstavili šole in kraje, od koder prihajajo, ter jih naučili nekaj besed, pesmi in celo zaplesali in naučili naše učence nekaj osnovnih plesnih korakov flamenka. V šolski telovadnici smo imeli kulturni program, kjer sta ob glasbeni spremljavi zapela otroški in mladinski pevski zbor pod taktirko učiteljice Sonje Winkler ter zaplesali učenci prve triade pod mentorstvom učiteljice Darje Ostroško. Obiskali smo tudi podružnično šolo v Leskovcu, kjer so naši gostje prav tako bili deležni prav prisrčnega sprejema. V četrtkovih večernih urah se je pravi slovenski večer odvijal v prostorih vaškega doma v Lancovi vasi, kjer so žene iz Društva podeželskih žena in deklet Lancova vas pripravile pravo slovensko pojedino, orači so predstavili naše običaje, plesalci Folklornega društva Lancova vas so zaplesali ob živi glasbi, nato pa so na plesišče povabili tudi učitelje iz partnerskih šol. Naslednji dan, v petek, smo se odpravili na izlet na Gorenjsko, kjer smo obiskali sotesko Vintgar ter se s pletno popeljali na blejski otok. V soboto, 21. maja, pa smo dogajanje na šoli zaključili s športnim dnevom, in sicer z Dnevom druženja treh generacij - Šport špasom. Bil je čudovit sončen dan, kjer smo se prav vsi razgibali v

zabavnih športnih igrach. Po sprejemu pri županu g. Frideriku Bračiču in po kosilu smo se sprehodili še po najstarejšem slovenskem mestu, Ptuj.

V nedeljo dopoldne smo se poslovili od naših gostov, ki so zapuščali naš kraj polni lepih spominov in navdušenja nad našo šolo, učenci, delavci šole in našo zeleno pokrajino.

Na zaključnem srečanju, katerega namen je bila predvsem evalvacija samega projekta, smo predstavniki vseh sodelujočih šol prišli do zaključka, da smo uspešno izpolnili večino oziroma vse zadane cilje ter da je bil ta projekt čudovita izkušnja tako za učence kot za učitelje in čeprav se sam projekt končuje, prijateljstva, ki so zrasla med nami, ostajajo.

Petra Fošnarič,

koordinatorka projekta Comenius v OŠ Videm

Lea in Mia sta pozdravili

goste naše šole.

Mladinski
pevski zbor
je zapel
evropsko
himno.

Orači iz Lancove vasi
na slovenskem
večeru.

Plesalci folklornega
društva učijo, kako se
pleše po slovensko.

Naši učenci skupaj s
svojimi gosti na poti
proti Bledu.

S pletno na
blejski otok.

Ogrevanje
na Šport
šbasu.

Nogometna tekma,
kjer sta združila
moči portugalski in
španski učitelj.

Osmošolci so med svoje
vrste sprejeli učitelja
Alvara iz Seville in učitelja
Nuna iz Tavire.

Ločevanje odpadkov - zbiranje starega papirja

Odpadkov je vedno več in prostora na odlagališčih zmanjkuje. Eden od prvih korakov k reševanju obremenjevanja okolja je ločeno zbiranje odpadkov. Vse več ljudi se zaveda moralne odgovornosti do okolja in že ločeno zbira odpadke, saj se zavedajo, kako pomembno je tako ravnanje za ohranjanje okolja. Tudi na naši šoli se zavedamo pomembnosti ločenega zbiranja odpadkov. Po šoli imamo polno novih košev za ločevanje odpadkov.

Zraven tega pa smo tudi v tem šolskem letu že tradicionalno izpeljali dve akciji zbiranja starega papirja. Bili smo nadvse uspešni. Skupaj smo zbrali dobrih 40 ton starega papirja in s tem postavili nov rekord. Posebej so se izkazali učenci 9. razredov, ki so skupaj zbrali več kot 11 ton papirja, vsi ostali učenci pa so bili prav tako zelo uspešni.

Z akcijo smo podarili življenje mnogim drevesom in prispevali k čistejšemu okolju. Hkrati pa smo prislužili tudi nekaj evrov. Kot smo se dogovorili, smo prisluženi denar namenili za zaključne ekskurzije.

Barbara Ambrož

ZAKLJUČNI KONCERT PEVSKIH ZBOROV

»Res je, pesem je tista, ki naredi svet prijaznejši, boljši. Tukaj smo zaradi nje, zaradi pesmi, ki nas povezuje, osrečuje, pesmi, ki nas družijo ... Vsako leto znova, pa še vedno premalo.«

S temi besedami se je 1. 6. 2011 pričel zaključni koncert pevskih zborov OŠ Videm. Navdušilo nas je veliko zborovskih pesmi. Ganljivo je bilo slovo od pevcev devetošolcev, ki so prejeli tudi spominska priznanja. Spoznali smo mlade talente na področju folklorne, ki združujejo svoje moči v šolski folklorni skupini, na instrumentalnem področju pa smo uživali ob muziciranju naših deklet. V goste smo povabili tolkaliste Glasbene šole Karol Pahor iz Ptuja, ki so nastopili pod vodstvom profesorja Boštjana Vauha.

Preživeli smo čudovit večer, ob katerem smo se prepričali, da glasba resnično dviga naše razpoloženje in počutje.

Sabina Mlinarič

Sabina Hren

Timi Sitar, 1. a

Ela Svenšek, 1. a

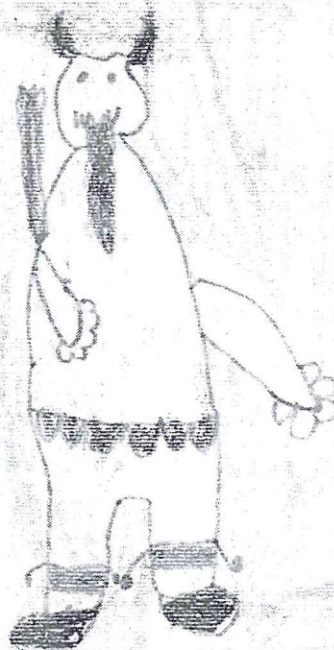

Marko Gaiser, 1. b

Jaka Horvat, 1. b

JAKA 1B

MOJA HIŠICA

... bi imela stolp, da bi se videlo pol planeta. Ko bi pogledal navzgor, bi videl Luno! Žan Milošič, 2. a

... bi bila iz kristalov. V kuhinji bi imela kristalne kozarce. V omarah nikoli ne bi zmanjkalo lizik, čokoladic in mojih najljubših sladkarij.

Mila Kodrič - Cizerl, 2. a

... bi bila iz lizalk. Vsak dan bi kakšno polizala!

Klara Vaupotič, 2. a

ROŽA

Jaz sem Tina. Vsako jutro me obiščejo čebele. Sem rumene barve. Jezna sem, kadar me kdo pohodi. Rastem na travniku. Nekega dne sem dobila otroke in moža. Srečno smo živeli do konca svojih dni.

Maja Ferk, 2. a

Zvonček

Jaz sem zvonček. Sem bele barve. Imam polno prijateljev in prijateljic. Rastem v zemlji. Imam čebulico. Rad zvončkljam. Najraje imam trobentico. Nekega dne je zelo pihalo. Ustrašil sem se. Naslednji dan se je vse umirilo. Srečno sem živel naprej.

Teja Žumer, 2. a

Šola iz sladoleda

Na Vidmu so pred davnimi časi zgradili šolo iz sladoleda. Okna so bila iz čokolade, zavese z okusom jabolka, stene z okusom modrega neba, dimnik iz kokosovega sladoleda, pohištvo pa iz najrazličnejših sadnih sladoledov. Toda učence so kar naprej boleli trebuh. Zato so morali zgraditi novo šolo. Ta je bila iz opeke. In stoji še danes ...

Kaja Grgič, 3. a

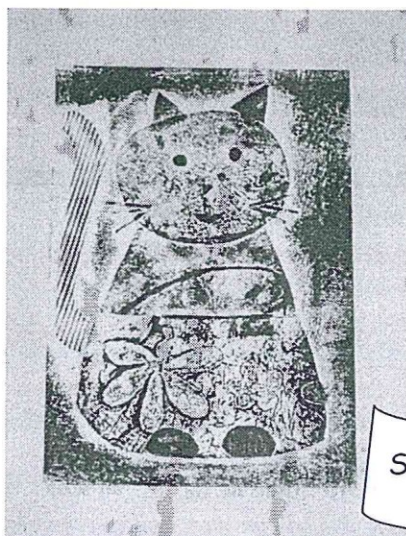
Konj s čudežnimi podkvami

Nekoč je živel kovač, ki je delal za kralja Arturja. Nekega dne se je skotil črn konj. Ime so mu dali Črni sij.

Čez nekaj let, ko je Črni sij zrastel, ga je kovač podkoval s čudežnimi podkvami. Tako je Črni sij postal najmočnejši konj na svetu. Vsi mladi fantje so se prepirali za Črnega sija. Kralj je rekel: »Črnega sija bo dobil najbolj izurjen vitez!« Vitezi so se urili in urili. Kralju so pokazali, kaj znajo. Črnega sija pa je dobil vitez Ambrož, ki je bil star sedemnajst let.

Zato so vitezi premagali tudi Turke in kralj Artur je postal najbogatejši daleč naokoli.

Lovro Letič, 3. a

Sara Svenšek, 3. b

PRAVLJIČNO BITJE MI JE IZPOLNILO ŽELJO

Nekoč sem na sprehodu skozi gozd našel pisano jajce. Mislim, da je padlo iz kakšnega gnezda. Dvignil sem ga v naročje. Nenadoma je jajce počilo in iz njega je prilezel majhen zmajček z mavričnimi krili. Prosil me je, naj mu pokažem pot iz gozda. Za nagrado mi bo izpolnil eno željo. Zaželel sem si velik, pisan balon. Ko sva prišla iz gozda na jaso, sem v roki držal ogromen balon. Zmajčku sem se nasmejal in odšla sva vsak svojo pot.

Tim Ovčar, 3. a

Nekega dne sem šla v gozd nabirat gobe. Ko sem se sprehajala po gozdu, sem nenadoma zagledala prelepo deklico. Ker sem že nabrala polno košaro gob, sem se spomnila, da lahko nekaj gob odstopim deklici. Lepo se mi je zahvalila in povedala, da je vila. V zameno mi lahko izpolni mojo največjo skrito željo. Povedala sem ji, da želim živeti v hišici iz čokolade. Ker je bila dobrega srca, mi je željo izpolnila. Bila sem presrečna in v hišico povabila vse svoje najboljše prijatelje.

Mia Habjanič, 3. a

BILI SMO NA OBISKU PRI KRALJU MATJAŽU

Nekega dne sem bil na izletu. Izgubil sem se. Videl sem skalo in v njej odprtino. Prišel sem noter. Videl sem kralja Matjaža, ki mi je rekel: »Mi, prosim, porežeš brado? Dam ti zlatnike in konja.« Porezal sem mu brado in dobil denar ter konja. Odjahal sem domov.

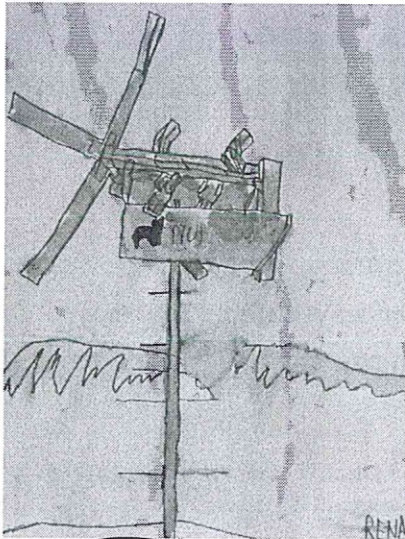
Žan Mlakar, 3. b

Bil sem na obisku pri kralju Matjažu. Hotel sem ga zbuditi, ampak je spal kot top. Imel je tako dolgo brado, da sem se spotaknil in zato sem šel domov.

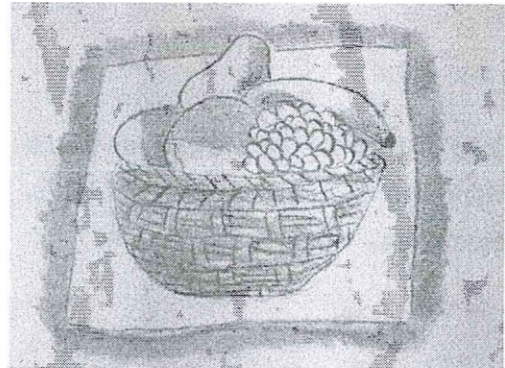
Tim Drevenšek, 3. b

Za silvestrovo sem prišel v votlino, videl sem kralja Matjaža. Polakiral sem mu nohte in uredil lase z brivnikom. Imel je moderno brado.

Rok Bratušek, 3. b

Renato Horvat, 3. b

Anže Vindiš, 3. b

Življenje je široka pot,
ki nas vodi vsepovsod.
Ob njej je včasih le veselje,
ko se izpolnijo vse naše želje.
Včasih pa naletimo na težave
in prave zmešnjave.
Lažje jih premagamo,
če med seboj si pomagamo.

Urška Vidovič, 4. a

MOJA MAMI

Zlato si ti sonce, ki zjutraj me zbudi, v tvojem srcu je prostor za vse ljudi. Ti si moj zaklad. Ko majhna sem bila, v zibki si me zibala. Ko mama bom postala, po tebi se bom zgledovala.

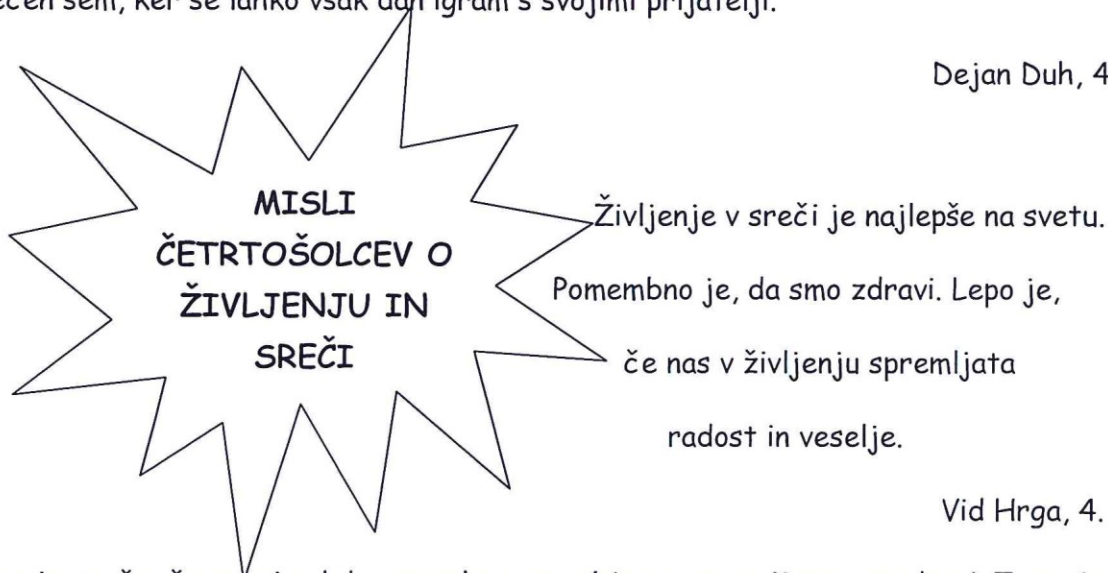
Doris Merc, 4. a

Moja mami me najbolj razume in mi bo vedno stala ob strani. Mama je samo ena. Mama ve, kaj je dobro zame. Imam jo rada in sem zelo vesela, kadar mi reče, da me tudi ona ima rada. Ti si moj zlati sonček, tvoji žarki mi kažejo pot in vedno jim bom sledila. Le kaj bi jaz brez tebe, mamica?

Nika Emeršič, 4. a

Življenje je lepo, če si srečen. V življenju je veliko srečnih trenutkov in dogodkov. Srečen sem, ker se lahko vsak dan igram s svojimi prijatelji.

Dejan Duh, 4. a

Vid Hrga, 4. a

Zame je sreča, če se mi nekdo nasmehne, me objame, me prijazno pozdravi. Zame je sreča kot metulj, štiriperesna deteljica, pikapolonica, mamica, vse, kar imam rada.

Teja Pečnik, 4. a

KO SE NAM NESREČA PRIPETI

Ko se nam nesreča pripeti,
si vedno zaželim pomoči:
gasilci pri požaru nam pomagajo,
v boju z ognjem po navadi vedno zmagajo,
res nikoli ne počivajo,
pri poplavih iz hiš pridno vodo zlivajo.

Na cestah, ko se nesreče pripetijo,
policisti in reševalci prihitijo,
če pa bi se v nesreči huje poškodovali,
bi nas brž do zdravnika prepeljali.

Če bi se v vodi potopili,
bi nam potapljači na pomoč priskočili,
če pa se na morju kaj zgodi,
obalna straža življenje reši ti.

Kadar v gorah planinci omagajo,
gorski reševalci jim pomagajo,
ko pa nas nesreča doleti,
največkrat prijatelj nam pomagati želi.

Klara Hliš, 5. a

**TORBA ME JE
NESLA V NAROBŠOLO**

Ko sem se nekega dne zbudila, so obleke oblekle mene. Torba me je prijela in odnesla neznano kam.

Ko me je torba končno odložila, sem se zavedla, da me je prinesla v narobe šolo. Tam so vse stvari bile narobe. Stol je sedel na meni, zvezek je pisal po meni, učiteljico sem morala učiti jaz, rože na oknih so plesale in vse je bilo nekam čudno. Dva sošolca sta imela tri noge in eno roko, neka sošolka pa je imela deset glav, ki so se med sabo prepirale, katera se bo učila slovenščino, katera matematiko itd. Zelo mi je bilo všeč, da je učiteljica namesto ocen dajala bonbone. Bilo je res zabavno.

Čez tri ure se je pouk končal in torba me je odnesla domov. Zaželela sem si, da bi še kdaj obiskala narobe šolo.

Jerneja Burg, 5. a

KOLESARSKA

Povsem brez besa
so naša kolesa.

V garaži kolesa,
v kleti kolesa.

Dirjajo sem ter tja,
ko nikogar ni doma.

Kam včasih odpelje se
kolo moje mamice?

Skozi naselje,
kolo nazaj domov se pripelje.

Tam že čaka ga
vsa kolesarska družčina.

Tukaj pot se zdaj konča,
mamica moja je doma.

Jaka Mesarič, 6. a

LJUBEZEN

Ljubezen ... hmm ...

Ljubezen je nekaj ...
nekaj čutnega,
bolečega, trpečega.

Ljubezen je ...
že vem, ljubezen je bolezen,
velika nalezljiva bolezen.

A ljubezen ni bolezen,
če se ljubita dva
in nikoli ljubosumna
ne postaneta.

Nuša Svenšek, 7. a

LJUBEZEN

Ljubezen je zmešnjava,
umetna ali prava,
se veseliš in drhtiš,
ali vse izgubiš.

V glavi ti igra
ena lepa pesmica,
včasih lepa in vesela,
včasih žalostna in debela.

Ko jo vidiš, se stopiš,
tako kot roža razcvetiš,
vse misli izgubiš,
ponovno se rodiš.

Uroš Krušič, 7. a

ZALJUBLJENOST

Zaljubljen je vsak,
tudi največji junak.
Čeprav je ta občutek blag,
je zaljubljen prav vsak.

Vsak najde osebo, ki prava je zanj -
ta je vedno kot iz sanj!
Misli nanjo noč in dan,
a od tega ni zaspan.

Malo pije, nič ne je,
saj želi si le še nje.
Ampak ona, le kdo ve,
že v mislih z drugim gre.

Špela Turk, 7. a

Pesmi so nastale pri pouku slovenskega jezika.

KAJ MI POMENI PROSTOVOLJSTVO IN KAKO SO POMAGALI MENI

Prostovoljstvo. Pod besedo prostovoljstvo si lahko predstavljam različne stvari. Recimo, prostovoljec se odloči, da bo pomagal revnim družinam, prostovoljec - moj sošolec/sošolka se v šoli javi in jaz nisem vprašana itd. Lahko pomaga posamezniku pri nalogi, lahko pa naredi tudi nekaj, česar ne bo človek, ki je to pomoč dobil, nikoli pozabil. Prav to se je zgodilo meni.

Leta 2004 sem zbolela za sladkorno boleznijo. Sledilo je veliko sprememb in s časom sem se na to, da je diabetes moj zvesti spremljevalec, tudi navadila. Začela sem se tudi zdraviti - dobila sem injekcije z inzulinom. Čez dve leti so zdravniki omenili, da bi mogoče lahko injekcije zamenjala z inzulinsko črpalko. Sama nisem vedela, kako izgleda, kako deluje in v čem je pravzaprav razlika. Takrat še nisem vedela, da bom vse to kmalu spoznala.

Po dobrem razmisleku smo se skupaj s starši odločili, da kupimo inzulinsko črpalko in nekako olajšamo moje življenje. Seveda so se ob pomisleku na to takoj pojavila vprašanja o ceni. Čeprav cene še nismo poznali, smo vedeli, da ne bo lahko. Pa vendar smo se za to novo priložnost odločili.

Čez nekaj časa sem izvedela, kaj želijo storiti moji starši. Mami je napisala prošnjo za pomoč, napisala mojo zgodbo, želje. To je poslala vsem občinam v našem širšem območju in tako smo čakali na odgovor, podporo.

Ni bilo zaman. Dokaj hitro smo se veselili ob odgovorih in podporah, ki so nam jih nudile vse te občine. S časom se je nabralo kar nekaj denarja, s katerim smo kasneje kupili inzulinsko črpalko.

Sledilo je tridnevno uvažanje v Ljubljani. S črpalko je življenje precej drugačno. Vedno je z mano, glede hrane nisem omejena na uro, kot sem bila takrat z injekcijami, največja razlika pa je, ker lahko kdaj pa kdaj jem tudi tisto, česar dve leti z injekcijami nisem smela.

Pomoč in podpora, ki so jo meni in moji družini takrat nudili ljudje, ki so mi prostovoljno dali denar, torej prostovoljci, so mi s tem zelo spremenili življenje.

Življenje je polno prostovoljstva, ki ga pogosto sploh ne opazimo, pa če je še tako pomembno za nas. Brez tega ne bi bili, kar smo. Moje življenje bi bilo bistveno bolj omejeno, kot je sedaj.

Prostovoljci, ne samo tisti, ki so pomagali meni, ampak vsi, so nekaj pomembnega, posebnega. Prostovoljstvo zame pomeni nekoga osrečiti. Ja, prostovoljec si lahko tudi, če je nekdo srečen, ker si mu pomagal pri nalogi. Torej bodimo prostovoljci in radi pomagajmo!

Julija Hvalec, 8. a

Spis je bil nagrajen na regijskem področju natečaja Evropa v šoli.

KAJ MI POMENI PROSTOVOLJSTVO IN KAKO SO POMAGALI MENI

Nisem si upala verjeti. Ona je moja hči. Ona je tista, ki jo ljubim in za katero bi storila prav vse. Nudila bi ji popolno zaščito in dala zapreti tistega, ki bi jo prizadel. Rada jo imam in nočem verjeti, da se je tako spremenila. Ne spominjam se več dni, ko je prišla do mene, me objela okoli vratu in me poljubila. Ko pomislim, mi po glavi rojijo le prepiri, kričanje, kletvice ... A verjamem, da še ni prepozno. Vem ... prav dobro vem, da je najtežje premagati samega sebe. Tega sem se vedno držala in nimam moči, da bi se spremenila. Upanje umre zadnje ... tako sem jo učila.

Šola in vrstniki naredijo svoje ... to se pozna tudi pri moji Taji. Kdo pa sploh razume te najstnike? Njihov poseben stil, okus za glasbo, način obnašanja me je presunil, ko je moja hči začela obiskovati srednjo šolo. Ocene so se začele slabšati in govorice, da moja Taja kadi, so se začele širiti kot uši. Vedela sem, da jo imam rada bolj kot vse na svetu in ravno zaradi tega sem morala preprečiti, da naredi največjo napako v svojem življenju. Opusti šolanje, začne zahajati v slabo družbo in najhujše od vsega ... izgubi občutek za sočloveka.

Sprejela sem odločitev, na katero sem bila izredno ponosna. Moja hči pa pač ne bo podobna tistim, katerih nisem ravno občudovala. Ne bo je težko speljati na prava pota. Mala je naivna in to sem vedela. Njena slabost mi bo prvič v življenju koristila.

Dobro sem vedela, da so lakota, revščina in bolečina prisotne na vseh delih sveta. Družine, ki nimajo strehe nad glavo. Otroci brez staršev in ljudje, ki so v življenju mnogo pretrpeli. Hvaležni so vsake pomoči in lepe besede. Razvijen otrok, kot je na primer moj, jim lahko s sicer svojo malce skrito dobroto še kako pomaga ... Verjamem, da mi bo uspelo!

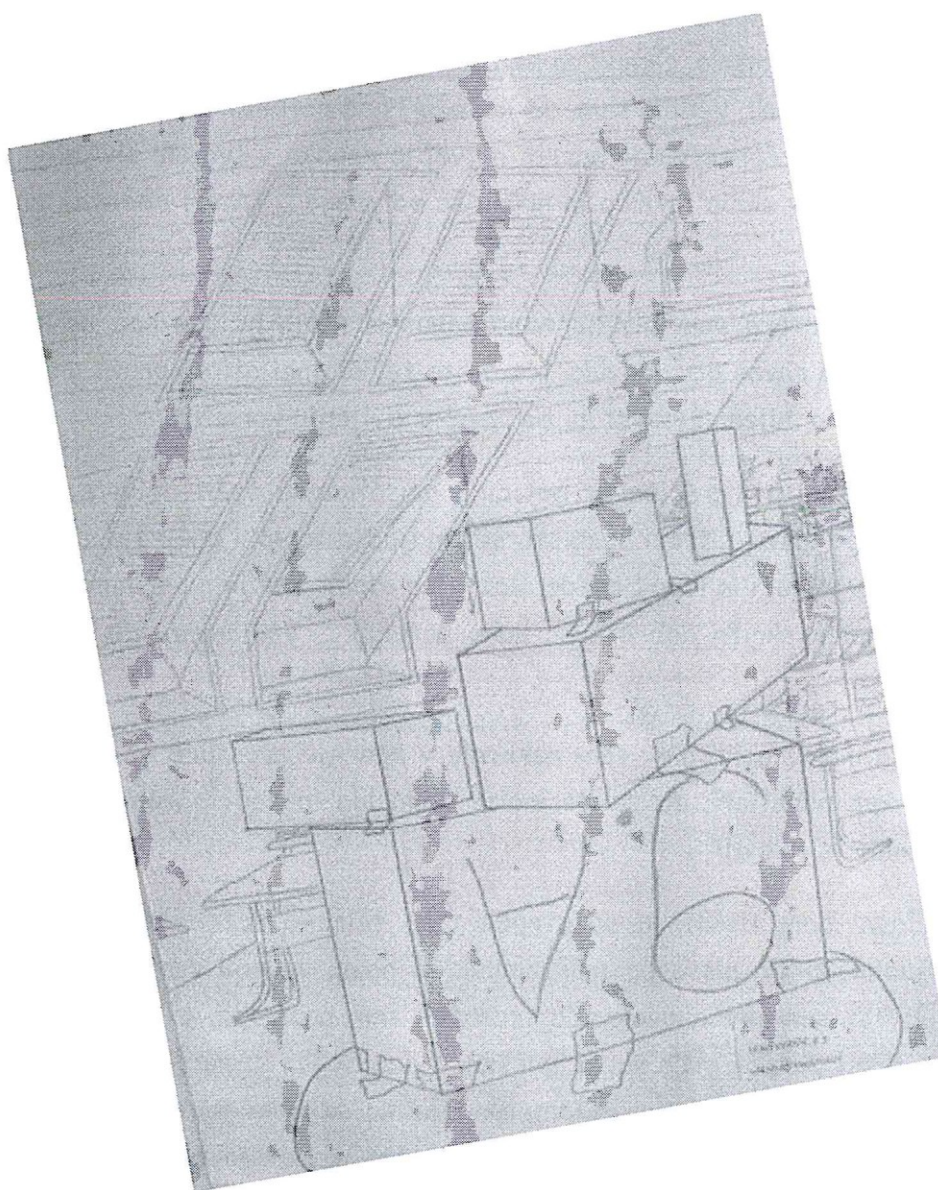
»Taja ! Pridi, pridi, greva malo naokrog!« sem zaklicala v zgornje prostore in natanko sem vedela, kam jo moram popeljati, da se bo malce zamislila in začela ceniti svoje življenje. Saj vendar živimo le enkrat!

Mestna bolnišnica. Začasni dom tistih, ki so utrpeli tako telesne kot duševne rane. Pogovarjali sva se z ljudmi, ki jih nisva poznali, ampak so nama zaupali svoje zgodbe. Tajo je pretreslo huje, kot sem pričakovala. Za trenutek sem pomislila, ali je bil moj načrt sploh pametna zamisel. Ampak mala me je presenetila s svojim kasnejšim odzivom. Ta je bil lepši, kot sem sicer pričakovala. »Mami, priključila se bom prostovoljcem v našem mestu. Saj veš ... tisti, ki delajo v bolnišnici. Pomagajo, zabavajo bolne in ko so dovolj stari, lahko celo darujejo kril! Pravimo jim krvodajalci in res jih zelo občudujem.«

Skratka, presenetila me je. Od takrat, ko sva obiskali bolnišnico, je minilo že kar nekaj let. Taja je že dovolj stara in je redna krvodajalka. Ko se razglasi krvodajalska akcija, je po mojem mnenju ena najbolj vnetih prostovoljk. Upam, da bo tako čim dlje. Na obrazu ima neprestano nasmeh, saj sedaj tudi sama ve, če si prostovoljec, ne pomagaš le drugim, ampak v velikem delu tudi sebi. Izpopolniš svojo dušo in drugemu polepšaš dan.

Klara Širovnik, 8. a

Spis je bil nagrajen na regijskem področju natečaja Evropa v šoli.

Denis
Vidovič, 8. a

KDO IN KAKO NAM POMAGA OB RAZLIČNIH NESREČAH

Vsakodnevno se srečujemo z različnimi nesrečami, ki lahko za vedno spremenijo naša življenja. Sploh se ne zavedamo, da smo prav mi tisti, ki smo krivi za večino od njih, saj s svojim ravnanjem uničujemo naš planet. O različnih katastrofah in nesrečah nas obveščajo razni mediji in prav s pomočjo njih sem pred kratkim izvedela za družino iz okolice, ki je zaradi požara ostala brez vsega.

Pred dvema mesecema sem bila pri babici na obisku in kot ponavadi sem tudi takrat v roke vzela časopis. Ko sem zagledala naslovnico, so se mi začele tresti roke, srce mi je začelo razbijati vse hitreje in takrat sem si prvič zaželela, da časopisov ne bi bilo. Počasi sem začela z branjem, naenkrat mi je zastal dih.

Zgodba, ki sem jo prebrala v časopisu, me je močno pretresla. Med branjem sem se na nek način povezala z njimi in nisem mogla zaustaviti solz na svojem licu. Kljub temu da so se gasilci trudili na vso moč in so pogasili požar, je od njihovega doma ostal le kup ruševin. Ob pogledu na mogočne, velike plamene so si samo želeli, da ta svetloba ognja čim prej ugasne in da bi bilo vsega konec. Pa s tem ni bilo konec, njihovo trpljenje se je šele prav začelo. Na pomoč so jim priskočili sorodniki, sosedje, sovaščani, prijatelji in tudi razne organizacije za pomoč ljudem v stiski. Ponudili so jim razne dobrine in jim s tem olajšali njihov vsakdan. Na sliki v njihovih očeh sem videla, da so hvaležni, da so na nek način vseeno srečni, čeprav tistega, kar bi si najbolj želeli, jim ne bo mogel vrniti nihče. V mislih imam njihove dragocenosti, slike, videoposnetke, vse predmete, ki so jih skrbno spravljali, in najljubše igrače za lahko noč. Verjamem, da jih je ta dogodek zaznamoval za vse življenje in da bodo še dolgo čutili posledice. Ne morem si predstavljati občutka nemoči, pri katerem bi le opazovala, kako vse izginja. V sebi sem začutila, da moram pomagati. Starše sem prosila, da si izpišejo številko računa, na katerega smo jim skupaj z mojimi prihranki nakazali nekaj denarja, da bi si čim prej zgradili nov dom. Vem, da se to ne bo zgodilo kar čez noč in da bo potrebno veliko časa, da spet ponovno zaživijo, predvsem pa bo trajalo, da v njihova telesa spet pridejo sreča, novi in lepi spomini.

Res je, da je vsak izmed nas potreboval že kakšno pomoč, eni manjšo, drugi večjo, in bili smo je še kako hvaležni. Zato si pomagajmo še naprej, občutimo hvaležnost in v nesrečah nam bo lažje.

Rebeka Ostroško, 8. b

Spis je bil nagrajen na državnem nivoju literarnega razpisa Naravne in druge nesreče.

Blaž Glogovčan, 6. b

GLOSA

*Res predana sem trpljenju:
nemirno v postelji ležim,
čeprav si tega ne želim.
Tako je pač v tem življenju!*

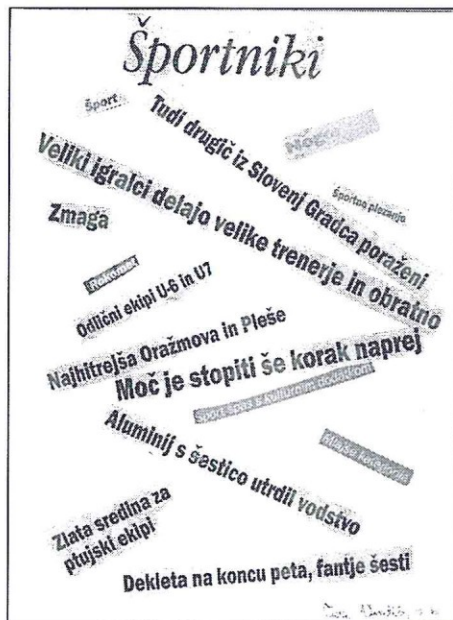
Rada bi se zdaj zjokala,
ko bi se sirota smela,
žalost me povsem prevzela,
a bom raje le molčala.
Kljub zavzetemu učenju,
prevelikemu potenju,
je z ena bil ocenjen spis,
kar prekrši kompromis!
Res predana sem trpljenju.

Šolska ura je minila,
hitro sem stopnice štela
in kaj kmalu že ihtela -
kakšno kazen bom dobila?
Da težke kazni ne dobim,
si jo sama priskrbim:
z mrzlo vodo se stuširam
in pri tem prehlad skasiram -
nemirno v postelji ležim.

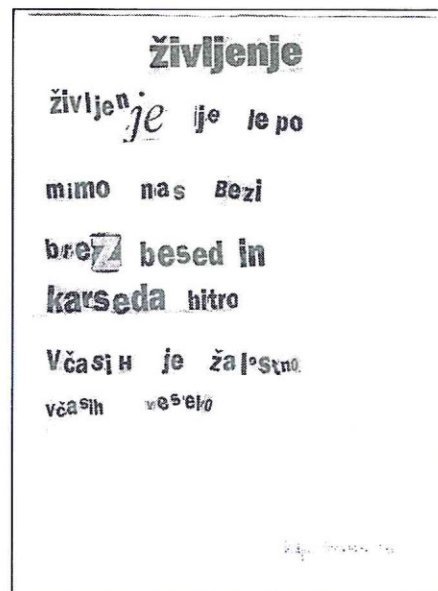
Sem z odejo se prekrila,
lekadola nisem vzela.
Mama jezno je prispela -
res je nisem ukanila!
Ker cigareto pokadim,
si dvojno kazen pridobim.
Konsekvenca mora biti -
čaj bo treba dolgo piti,
čeprav si tega ne želim!

Jezne mame sem se zbala:
hitro je pet listov vzela,
nanj vse kazni je naštela.
Oh, kaj vse bom jaz prestala!
Sem predala se razmišljanju,
o svojem izkoriščanju.
In kaj kmalu sem sklenila:
tega več ne bom storila!
Tako je pač v tem življenju!

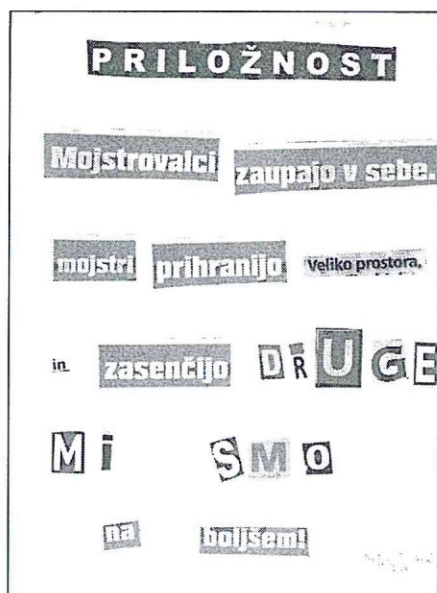
Monika Škvorc, 9. a

Tea Vindiš, 9. b

Katja Stoklas, 9. b

Katja Teskač, 9. a

